

νών τοῦ σαιζπηρείου θεάτρου, δὲν ἡδυνήθημεν ν' ἀπολαύσωμεν ὅ,τι ἔχει ἔξοχον ἡ ὑπόκρισις τοῦ Ῥόσση, ἔνεκα τῶν ἀτελῶν μηχανικῶν μέσων τοῦ νέου ἡμῶν θεάτρου. Ἀντὶ βροχῆς ἡκούομεν ἐκ τῶν παρασκηνίων ἦχον ἀναταρασσομένου κοσίνου, ἀντὶ βροντῶν καὶ κεραυνῶν δὲ τὸν θόρυβον συγκρουομένων *τερεκέδων*. Ἐννοεῖται ὅτι τοιαύτη παρωδία ἦτον ἀδύνατον νὰ μὴ ψυχράνη τὴν ἐντύπωσιν τῶν θεατῶν, ἐχρειάσθη δ' ὅλη ἡ ὑποκριτικὴ δύναμις τοῦ Ῥόσση, ὅπως τὸ κοινόν, φύσει ἄλλως φιλοσκῶμμον, μὴ ἐκραγῇ εἰς γέλωτας.

Μία ἐκ τῶν ἀπιοτέρων ἀποδείξεων τῆς μεγάλης ἀξίας τοῦ Ῥόσση εἶνε καὶ ἡ θρησκευτικὴ σιγή, τὴν ὁποίαν κατορθώνει νὰ ἐπιβάλλῃ ἐπὶ ἀκροατηρίου ἀτιθάσσου, οἷον εἶνε τὸ ἀθηναϊκόν. Τόσον βαθεῖα εἶνε ἡ σιγή αὕτη, ὥστε τὴν ἀκούει κανεὶς—διότι ἀκούεται καὶ ἡ σιγή. Καὶ αὐτοὶ οἱ ἐξ ἐπιδείξεως φοιτῶντες εἰς τὰς παραστάσεις τοῦ Ῥόσση καὶ αὐτοὶ οἱ περιφέροντες ἐταστικὰς τὰς διόπτρας ἀνά τὰ θεωρεῖα, ἢ γελῶντες μετὰ τῶν συντρόφων των ἐπὶ τῇ ἀναμνήσει φαιδρουῦ ἐπεισοδίου τῆς ἡμέρας, ἐνῶ δ' ὁ Ῥόσσης γονυπετεῖ ἐν ἐκστάσει πρὸ τῆς ἀναγνωριζομένης Κορδηλίας, αὕτη δὲ τὸν ἀνεγείρει τρυφερῶς ἔμειναν ἄφωνοι καὶ τὸ μειδίαμα ἐπάγωσεν ἐπὶ τῶν χειλέων των, ὅταν ἀπὸ τῶν παρασκηνίων ἡκούσθησαν σπαρρακτικοὶ οἱ γόοι καὶ οἱ κοπετοὶ τοῦ Λήρ, φέροντος ἐν ἀγκάλαις τὴν νεκρὰν Κορδηλίαν.

Περὶ τῆς διασήμευ Γαλλίδος ἡθοιοποιοῦ Desclée διηγεῖται ὁ Halévy ἐν τῷ ἐσχάτῳ ἐκδοθέντι τόμῳ αὐτοῦ «Σημειώσεις καὶ ἀναμνήσεις» χαρακτηριστικὸν ἀνέκδοτον.

Ἐσπέραν τινὰ τοῦ 1869 ἐν τῷ θεάτρῳ τοῦ Γυμνασίου εἰς τὸ τέλος τῆς πράξεως, τὸ κοινὸν ἀνεκάλεσε διὰ παταγῶδων ἀνευφημιῶν τὴν Desclée ἐπὶ σκηνῆς. Ἀληθὲς καταιγὶς χειροκροτημάτων. Πεσοῦσης τῆς αὐλαίας, οἱ συνάδελφοι αὐτῆς περιστοιχίζουσι τὴν Desclée, τὴν συγκαίρουσιν.

— Τί ἐπιτυχία ! τί θρίαμβος !

— Ὅχι, λέγει ἡ διάσημος ἡθοιοποιός.

— Πῶς ὄχι ;

— Εἰς τὴν πρώτην σειρὰν τῶν ἐδωλίων ὑπάρχουν δύο ἡλίθιοι, οἱ ὁποῖοι ἀφότου ἤρχισεν ἡ παράστασις δὲν ἐταράχθησαν, δὲν ἐχειροκρότησαν δὲ πρὸ ὀλίγου.

— Ἀλλ' ἀφοῦ εἶνε ἡλίθιοι τί σὲ μέλει ;

— Ἰσα—ἴσα. Πρέπει νὰ κάμνῃ κανεὶς αἴσθησιν καὶ εἰς τοὺς ἡλίθιους. Ἄλλως ἀλλοίμονον ! Ὑπάρχουν τόσοι εἰς τὸν κόσμον !

Ἡ Desclée κατὰ τὴν ἐπομένην πράξιν ἐξήρχετο τῆς σκηνῆς ἐνθους. Ἐχειροκρότει ἐξαλλος καὶ ἐφώναζεν :

— Οἱ δύο μου ἡλίθιοι ἐγέλασαν ! Οἱ δύο μου ἡλίθιοι ἐχειροκρότησαν !

Καταπεσοῦσης τῆς αὐλαίας μετὰ τὴν τελευταίαν πράξιν τοῦ «Λήρ,» ὁ Ῥόσσης ἡδύνατο νὰ λέγῃ ἀναλόγως :

— Ὅλοι ἐσιώπησαν, συνεκινήθησαν, ἔκλαυσαν, ἐχειροκρότησαν ! Ὁ θρίαμβος εἶνε ἐντελής !

ΔΗΜ. ΚΑΚΑΛΑΜΑΝΟΣ

~~~~~*~~~~~

ΕΚ ΤΗΣ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΕΚΘΕΣΕΩΣ

~~~~~*~~~~~

Πόσας λέξεις ἐν συνόλῳ ἐπρόφεραν οἱ ἐπισκεφθέντες τὴν ἐκθεσιν κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως ; Εἶχέ τις τὴν ὑπομονὴν νὰ κάμῃ τὸν ἐξῆς ὑπολογισμόν : οἱ ἐπισκέπται ἀνῆλθον εἰς 111,255, περιλαμβανομένου δὲ καὶ τοῦ προσωπικοῦ τῆς ἐκθέσεως εἰς 118,262. Τεθέντος ὅτι ἡ ἀνθρωπίνη φωνὴ προφέρει 296 λέξεις κατὰ λεπτὸν ταχυλογουῶσα καὶ 143 κατ' ἐλάχιστον ἐν ἀνέτῳ συνδιαλέξει, ἐξάγεται ὅτι πάντες ὁμοῦ ἐν ὅλῳ ἐπρόφεραν 121 δισεκατομμύρια, 217 ἑκατομμύρια, 883 χιλιάδας καὶ 320 λόγους !

*

Καθ' ἐσπέραν ἡ Ἐκθεσις κλείεται κατὰ τὸν ἐξῆς τρόπον : Εἰς τὰς 10¹/₂ ἀκριβῶς κρότος πυροβόλου ἀγγέλλει ὅτι ἡ εἰσόδος δὲν ἐπιτρέπεται πλέον. Εἰς τὰς 11¹/₄ δύο τυμπανισταὶ περιέρχονται τὸ ἐσωτερικὸν κρούοντες τὴν ἀποχώρησιν, ἔτι δὲ 200 κλητῆρες καὶ 50 στρατιῶται τῆς Δημοκρατικῆς Φρουρᾶς ὁδηγοῦσι πρὸς τὴν ἐξόδον τοὺς ὑστεροῦντας.

*

Διακόσiai χιλιάδες θέσεων ἔχρουσι παραγγελθῆ εἰς τὰ ἀτμόπλοια τὰ ἐκτελοῦντα τὸν μεταξὺ Νέας Ὑόρκης καὶ εὐρωπαϊκῶν λιμένων πλῆθον, ὑπο μελλόντων ἐπισκεπτῶν τῆς ἐκθέσεως. Ἐκ δὲ τῆς Ν. Ἀμερικῆς πᾶσαι αἱ θέσεις τῶν ἀτμοπλοίων μέχρι τέλους Αὐγούστου εἶνε κατεληγμέναι ἥδη καὶ ἀναγκάζονται νὰ θέσωσιν ἑκτακτα ἀτμόπλοια εἰς ἐνέργειαν ὅπως ἐπαρκέσωσιν αἱ ἀτμοπλοικαὶ ἐταιρίαι.

*

Μεταξὺ τῶν τίμαλφῶν ἀντικειμένων ἄτινα ἐκτίθενται ὑπερέχει ὁ «Αὐτοκρατορικός», ἀδάμας μέγιστος εὐρεθεὶς τῷ 1885 ἐν τῇ Νοτίῳ Ἀφρικῇ. Ἐκ τῆς γενομένης ὑπὸ εἰδικῶν ἀνδρῶν παραβολῆς τούτου πρὸς τὸν μέγιστον ἀδάμαντα τοῦ γαλλικοῦ στέμματος ἐξήχθη ὅτι εἶνε μεγαλύτερος ἐκείνου καὶ βαρύτερος, ἐφάμιλλος δὲ τὴν λαμπρότητα. Ἡ ἀξία αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ υπολογισθῇ ἀκριβῶς, ὑπερβαίνει ὅμως τὰ 12 ἑκατομμύρια, ἀφοῦ τόσον ἐξετιμήθη ὁ ἀντίζηλος αὐτοῦ τοῦ γαλλικοῦ στέμματος κατὰ τὸ ἔτος 1791.

*

Ἀκριβῶς ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ πύργου Ἀϊφφελῆ ἔστησε τὴν κατοικίαν εἰς πτερωτὸς ἑνοικας, μία χειδιῶν. Ὁ παρισινὸς τύπος ἀναγράφων τὴν εἰδησιν εὐχεται νὰ μὴ συμβῇ ἐκ τῆς λάμφεως τοῦ ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ πύργου μεγάλου ἡλεκτρικοῦ φανοῦ ὅ,τι ἐν Ἀμερικῇ ἐκ τοῦ φάρου τοῦ ἀγάλματος τῆς Ἐλευθερίας, ὅπου ἀναρίθμητα πτηνὰ ἐν καιρῷ θυέλλης μεθ' ὁρμῆς πετώντα πρὸς τὸ φῶς θανατοῦνται ἐπὶ τῶν χρυστάλλων καὶ ἐλπίζει ὅτι δὲν θὰ εὕρῃ τοιοῦτον οἰκτρὸν θάνατον καὶ ἡ ταλαίπωρος χειδιῶν.

*

Πλὴν ἄλλων διασχεδάσεων οἱ ἐπισκέπται τῆς παρισινῆς ἐκθέσεως δύνανται νὰ περιδιαβάσωσιν ἐν τῷ Πεδίῳ τοῦ Ἀρεως ἐπὶ λευκῶν ὀναρίων ὁδηγούμενων ὑπὸ αἰγυπτίων ὀνηλατῶν, ἐπὶ τούτῳ κληθέντων ἐκ Καΐρου.